

prima instanță : T. Dimitriadi
instanța de apel: A. Curdova, E. Dimina, E. Lazareva

dosarul nr.2ra-1347/14

Î N C H E I E R E

08 mai 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Nicolae Clima
Ion Druță
Tamara Chișca-Doneva

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Canicovscaia Svetlana,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Svetlanei Canicovscaia împotriva Agenției Teritoriale Cahul a Companiei Naționale de Asigurări în Medicină, Companiei Naționale de Asigurări în Medicină și Instituției Medico-Sanitară Publică cu privire la repararea prejudiciului material și moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Comrat din 14 decembrie 2013, prin care a fost respins apelul declarat de către Canicovscaia Ala și menținută hotărârea Judecătoriei Cahul din 25 iulie 2011, prin care acțiunea a fost respinsă,

constată:

La 17 septembrie 2010, Canicovscaia Svetlana a depus cerere de chemare în judecată împotriva Agenției Teritoriale Cahul a Companiei Naționale de Asigurări în Medicină, Companiei Naționale de Asigurări în Medicină și IMSP Institutului Oncologic cu privire la repararea prejudiciului material și moral.

În motivarea acțiunii a indicat că deține polița de asigurare obligatorie de asistență medicală nr. 095932.

Menționează că în luna mai 2009, s-a adresat după ajutor medical și a fost îndreptată la IMSP Institutul Oncologic pentru investigații, urmând tratament staționar de la 08 mai 2009 până la 12 mai 2009, fiind diagnosticat cu „hiperbilirubinemia Hilbert”.

Susține că în legătură cu înrăutățirea stării sănătății în luna iulie 2009, s-a adresat repetat după ajutor medical, fiind spitalizată cu o altă diagnoză „maladia Markiafava Mikeli”, astfel a urmat un tratament în condiții de staționar, în urma cărui i-a fost efectuată de trei ori transfuzie de sânge, însă la începutul lunii august 2009, starea sănătății brusc s-a înrăutățit, fiindu-i efectuată încă o transfuzie de sânge.

Indică că cu scopul salvării vieții sale s-a adresat Centrului Științific Hematologic al Academiei de Științe Medicale din Federația Rusă, iar în urma investigațiilor complexe efectuate la Centrul Științific menționat a fost diagnosticat cu

„anemie B₁₂ deficitară” cu prezența anticorpilor împotriva factorilor intrinsec, iar după primirea tratamentului starea sănătății brusc s-a îmbunătățit.

Afirmă că, în legătură cu adresarea la Centrul Științific Hematologic al Academiei de Științe Medicale din Federația Rusă și după acordarea ajutorului medical, a suportat cheltuieli în mărime de 86035 ruble rusești și 4387 lei.

Susține că în temeiul dublei diagnosticări incorecte a IMSP Institutul Oncologic, i-a fost cauzat prejudiciul moral și material, considerînd că este în drept să solicite ajutor medical calificat în limitele programului unic al asigurării obligatorii de asistență medicală.

Solicită încasarea în mod solidar de la Agenția Teritorială Cahul a Companiei Naționale de Asigurări în Medicină, Compania Națională de Asigurări în Medicină și INSP Institutul Oncologic în beneficiul său, a prejudiciului material în mărime de 4387 lei și 86035 ruble rusești în valută națională conform cursului oficial la data executării hotărârii și cheltuielilor de judecată.

Ulterior reclamanta a depus un supliment la cererea de chemare în judecată, solicitînd încasarea de la Agenția Teritorială Cahul a Companiei Naționale de Asigurări în Medicină, Compania Națională de Asigurări în Medicină și IMSP Institutul Oncologic și a prejudiciului moral în mărime de 30000 (f.d. 161).

Prin hotărârea Judecătorei Cahul din 25 iulie 2011, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Cahul din 15 martie 2012, a fost admis apelul declarat de către Canicovscaia Svetlana, casată hotărârea primei instanțe și emisă ă nouă hotărâre prin care acțiunea a fost admisă și încasat de la IMSP Institutul Oncologic în beneficiul Svetlanei Canicovscaia prejudiciul material în mărime de 4387 lei și 86035 ruble rusești sau echivalentul în valută națională conform cursului valutar al BNM la momentul executării hotărârii, prejudiciul moral în mărime de 15000 lei și cheltuielile de judecată în mărime de 2000 lei.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 28 noiembrie 2012, a fost admis recursul declarat de către Instituția Medico-Sanitară Publică Institutul Oncologic, casată decizia instanței de apel și restituită pricinii spre rejudecare în ordine de apel în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 01 februarie 2013, a fost admisă cererea de strămutare a cauzei înaintate de către Președintele Curții de Apel Cahul - Eni Ghenadie, pentru examinarea cererii de apel în Curtea de Apel Comrat.

Prin decizia Curții de Apel Comrat din 14 decembrie 2013, a fost respins apelul declarat de Svetlana Canicovscaia și menținută hotărârea primei instanțe.

La 14 februarie 2014, Canicovscaia Svetlana a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd admiterea acestuia, casarea decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de admiterea acțiunii.

În motivarea recursului invocă dezacordul cu hotărârile judecătorești, considerînd-u-le ilegale, neîntemeiate și emise cu aplicarea eronată a normelor de drept material.

Menționează că a fost diagnosticat incorect de către IMSP Institutul Oncologic, stabilindu-i ”maladia Markiafa-Mikeli”, după care i-a fost aplicat un tratament necorespunzător ce a dus la înrăutățirea bruscă a sănătății, precum și pierderea

cunoștinței din cauza scăderii bruște a hemoglobinei în sânge, după care a fost informată că urmează un sfârșit fatal.

Susține că instanțele judecătorești nu au dat o apreciere probelor prezentate de către intimat, prin stabilirea unei diagnoze incorecte și ca rezultat aplicarea unui tratament necorespunzător, concluzionând că adresarea ei la o instituție de peste hotarele țării nu a fost dovedită ca fiind necesară, neavând tangențe cu starea gravă a sănătății în legătură cu diagnosticarea incorectă ori a tratamentului aplicat de IMSP Institutul Oncologic.

Consideră eronate și concluziile instanțelor cu referire la faptul că dânsa nu a depus careva plângeri privind acțiunile medicilor de la IMSP Institutul Oncologic referitor la înrăutățirea stării sale de sănătate, or dânsa benevol s-a externat din spital, după care s-a adresat la alți specialiști de peste hotarele țării, deoarece, fiind informată cu o diagnosticul fatal de către colaboratorii IMSP Institutul Oncologic, care i-au stabilit și un tratament neefectiv, nu era în stare să înainteze careva plângeri.

Invocă că raportul de expertiza medico-legală emis de Centrul de Medicină Legală nu poate fi luat în considerație de către instanțele judecătorești, deoarece a fost emis cu scopul de a-și susține colegii de serviciu, fiind denaturată competența specialiștilor din Federația Rusă, cu toate că anume acești specialiști au stabilit o diagnoză corectă și au aplicat tratamentul corespunzător care brusc i-a îmbunătățit starea ei de sănătate.

Afirmă că instanțele nu au dat aprecieri suficiente prevederilor legale și anume art.1398 alin.(1), art. 1422 alin. (1) din Cod civil, precum și prevederilor art. 19 al Legii nr.411 privind Ocrotirea Sănătății din 28 martie 1995, care indică că pacienții, organele de asigurare medicală au dreptul la repararea prejudiciului aduse pacienților de instituțiile medico-sanitare prin necesitatea normelor de tratament medical, prin prescrierea de medicamente contraindicată sau prin aplicarea de tratamente necorespunzătoare care agravează starea de sănătate, provoacă infirmitate permanentă periclitează viața pacientului sau soldează cu moartea lui.

Consideră că prin aplicarea tratamentului necorespunzător de către IMSP Institutul Oncologic, care a dus la agravarea stării sănătății, ultimul a pus în pericol viața sa, respectiv, dânsa are un drept absolut legal să solicite recuperarea prejudiciului atât material, cât și moral.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Canicovscaia Svetlana este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul Svetlanei Canicovscaia nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel.

Mai mult, argumentele invocate în recurs se axează asupra fondului cauzei, constituind o reproducere a celor aduse în cererea de apel.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul Svetlanei Canicovscaia asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul Svetlanei Canicovscaia ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de către Svetlana Canicovscaia se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Nicolae Clima

Judecătorii

Ion Druță

Tamara Chișca-Doneva.